

SLOVENSKI NAROD.

Izbija vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom račun se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiritopne petit-vrate po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnništvo pa s Kongresnega trga št. 12.

Telefon št. 34.

Poljaki in jezikovno vprašanje.

Iz maloruskega vira izvedeli smo večeraj za dogodbe v izvrševalnem odboru desnice, ki so nas jako neljubo presenetile in potrdile naše slutnje in naša domnevanja, da utegnemo v desnici čakati jako bridko razočaranje.

Po tem poročilu maloruskega lista sta se voditelja poljskega kluba, vitez Jaworski in vitez Bilinski, izrekla proti zahtevi zastopnikov slovenske delegacije v izvrševalnem odboru desnice, da naj se namreč jezikovno vprašanje ne reši jednostransko, to je samo za Češko oziroma tudi za Moravsko, marveč da naj se nakrat reši za vse kronovine.

Ni nam znano, kako sta imenovana voditelja poljskega kluba svoje stališče utemeljevala, a razlogov, s katerimi sta je podprla, ni Bog vedi kako težko uganiti. Prav nič ne dvomimo, da so v prvi vrsti bili zanja merodajni ozirni na Gališko, na nenaklonjenost poljskega kluba, ugoditi narodnim in političnim zahtevam maloruskega prebivalstva, v drugi vrsti pa želja, naj se omogoči redno funkcioniranje državnega zbora, kar se doseže najhitreje z uredbo jezikovnega vprašanja v tistih deželah, koder vlada najhujši narodnostni boj, na Češkem in na Moravskem.

Slovenci se s tem stališčem poljskega kluba nikakor ne moremo sprijazniti, in slovenska delegacija se mu bo morala z vso odločnostjo upreti, ker bi zmaga teh razorov morala imeti za nas usodnih posledic. Tudi v imenu slovenske solidarnosti ni možno od nas zahtevati, naj postanemo svoji lastni grobokopi, a to in nič manj ne zahtevajo Poljaki, ko se poganjajo za jednostransko rešitev jezikovnega vprašanja.

Srečna rešitev jezikovnega in narodnostnega vprašanja je v najeminentnejšem interesu cele države. Boj mej narodov je državo oslabil, je podvezal njeno notranjo moč, paralizuje njeno akcijsko svobodo in je vzrok gospodarskemu propadanju v kulturnem in socialnopolitičnem oziru, in tem razmeram ne bo prejel konec, dokler se jezikovno in narodnostno vprašanje ne reši

na temelju pravice in pravičnosti, dokler vsak narod ne dobi, kar mu gre. S parcialno rešitvijo jezikovnega vprašanja za Češko in za Moravsko bi torej narodnostni boj nikakor ne ponehal. Zatirani narodi bi ga nadaljevali s tisto odločnostjo, ki jo daje strah pred smrtjo. Boj bi bil permanenten, narodnostno in jezikovno vprašanje bi slej kakor prej stalo v prvi vrsti in bi bilo na poti vsem drugim zadevam, kakor je sedaj.

Drugo vprašanje pa je, koliko časa bi mogli Slovenci in Hrvati vztrajati v boju, če bi veliki slovanski stranki, Čehi in Poljaki, odstavili jezikovno in narodnostno vprašanje z dnevnega reda, če bi se jednostransko porazumeli z Nemci. V očigled vladajočim razmeram, z ozirom na to, da je slovenski narod zunaj kranjske dežele še danes skoro popolnoma brezpraven, in da nima nikjer zagotovljenih najprvotnejših pogojev obstanka, se je bati, da sami ne bomo kos pritisku mogočnega nasprotnika in bi v nejednakem boju na dve strani, proti Nemcem in proti Lahom podlegli prej, nego bi potom boja dosegli kak vseh. Nemci so nas pač naučili, kako je zadrževati funkcioniranje državnega stroja, kako je možno nasprotne vlade spravljati v zadrego, ali naš mali narod nima zadosti moči, da bi mogel čakati izida tacega bojevanja, naš narod bi v takem boju izkraval.

Že sedanje razmere na Koroškem, na Primorskem in na Štajerskem so obupne. Slovenec je tamkaj brezpraven. Določbe državnega osnovnega zakona, ki govore o ravnopravnosti vseh narodov, so zanj mrtve črke. Slovenstvo se tam sistematično udušuje, meje se nam ožijo od dne do dne, vladajo nam tuji, ki pospešujejo nasilno germanizovanje in poitalijančevanje tudi po šolah in uradih, in tuji preplavljajo naše ozemlje v čedalje večjem številu. Ako se tem vnebovpijočim, civilizovane države nevrednim razmeram ne naredi konec potem smo izgubljeni.

Zato pa bi zmaga poljskega stališča glede rešitve jezikovnega vprašanja pomenila toliko, kakor da se hoče preko nas preiti na dnevni red. Jednostranska uredba jezikovnega vprašanja, omejena na Češko

in na Moravsko, obsega sankcioniranje sedanjih neznosnih razmer na Slovenskem, in temu se prostovoljno nikdar ne podvržemo, nikdar in za nobeno ceno.

S tem je tudi že povedano, kako bodo morali slovenski poslanci postopati v desnici, ako bi se proti njihovi volji sklenila jednostranska uredba jezikovnega vprašanja, v tem oziru ni nobenih dvomov. Desnica razpade v tistem hipu, ko se odloči, prepustiti slovenski in hrvaški narod na milost in nemilost Lahom in Nemcem. Upamo, da do tega ne pride, da se slovenska solidarnost izkaže pri tej priliki z dejanjem, in zanašamo se na podporo čeških zastopnikov, v katerih imenih sta Pacak in Engel izjavila, da stojijo popolnoma na slovenskem stališču; a če bi se naša upanja izjalovila, če bi se pokazalo, da se hoče potisniti nož v naše meso, potem bodo naši poslanci vedeli, kaj jim je storiti, in storili bodo odločilni korak toliko laglje, ker bodo imeli zavest, da ga odobrava ves slovenski narod.

V Ljubljani, 16. junija.

Nagodba z Ogrsko.

Dolgo že ni bučal po ogrski zbornici tako orjaški vihar kakor predvčerajšnjim. Ta vihar pa je bil najsijajnejši izraz veselja cele zbornice, da se je Kolomanu pl. Széllu posrečilo doseči toli ugodno nagodbo z avstrijsko polovico ter se vzlic skoraj nepremagljivim težkočam vzdržati na krmilu, ki mu je že uhajalo iz rok. Széll je danes najpopularnejši mož Ogrske. In kaj je dosegel? „Wiener Abendpost“ je sporočila glavne točke kompromisa, ki se glasé: Carinska zveza se določi do 1. 1907. Avstro-ogrski banki se da privilegij do leta 1910. Ako se carinska zveza konča leta 1907, ugasne ž njo tudi bankni privileg. Obe vladi izdelata avtonomen carinski tarif ter se vsaj do leta 1901. začneta pogajati, da dosežeta normalno carinsko in trgovinsko zvezo, ki se sklene parlamentarno. Ako se carinska in trgovinska zveza ne dožene do leta 1903., se Ogrska ne veže več na mednarodne trgovinske pogodbe, katere sklene Avstrija po minolemu 1907. letu. Ako pa se dožene carinska in trgovinska zveza do leta 1903.,

ostane ta zveza v veljavi do leta 1907. Opozicionálni avstrijski listi zaradi teh nagodbenih točk silno hrume in zabavljajo. Graški „Tagblatt“ pa končuje svojo jezo pridigo z vzklikom: „Proč od Ogrske, proč od grofa Thuna in proč od tega sistema!“ Nô, desničarski listi sodijo, da je sklenjeni kompromis za našo polovico prav časten in dosti ugoden.

Delegacije in opozicija.

„Pester Lloyd“ pišejo z Dunaja: Tu in tam srečamo grožnjo, da bode moral državni zbor, ko se snide, voliti najprej delegacije, kar pa bo opozicija onemogočila z obstrukcijo. Da bi bila ta grožnja resna, ne verjame nihče, kajti tudi v opozicionálnih krogih vedó prav dobro, kaj bi se zgodilo, ako bi se prenesli notranji prepiri tudi na polje, na katerem se gre za armado, za diplomatsko zastopstvo, skratka za vevlastniško stališče naše monarhije ter za njen ugled na zunaj. — „Bohemia“ pa piše: § 14. ne more napraviti nagodbe. Vsak stavek tega paragrafa govori proti temu, da bi se ga porabljalo v taki svrhu. Ako pa se to vendar-le zgodi, začne se namesto nagodbene krize ustavna kriza. Potem pa naj se izvolijo še delegacije s § 14. in ne misli se naj, da bodo Nemci zadovoljni s tem, da se smatra drž. zbor golim nadomestnikom § 14.

Resnica oči kolje.

Namreč Turčiji! Armenci so poslali v Hag svojega političnega vodjo, Minasa Čeraza, da stopi v zvezo z zastopniki vevlastij ter jim osebno razloži nepopisne grozovitosti in nečuvane nasilnosti Turkov proti Armencem. Obziri na Turčijo so sicer onemogočili Čerazov namen, tako da ni mogel priti prav z nobenim zastopnikom vevlastij v dotiko. Pač pa je prišel v vevleugledne in vevleplivne holandske kroge, ki se za uboge Armence živo zanimajo. To turškega zastopnika na mirovni konferenci toli peče in jezi, da je zagrozil, da zapusti takoj Hag, ako bode vlada še nadalje trpela armenskega agitatorja v svoji deželi. Minas Čeraz bode moral torej zapustiti Holandsko, ali pa ga bodo izgnali, samo da se pomiri kri paše Turkhana. Taki so ti Turki! Niti Macedoncem, niti Armencem ne puste go?

LISTEK.

Telečja glava.

Humoreska. — Spisal Quidam.

„Tako, plačal sem; dobro je bilo, mamica — izvrstno je bilo; sedaj pa je treba zopet naprej — človek ni nikdar brez dela, brez skrbi. — Torej, z Bogom, lahko noč, mamica!“

„Lahko noč, gospod profesor; zelo me je veselilo; pa se dajte kmalo zopet videti!“

„Bom, bom, — i, poglejmo; nalašč sem zato sem prišel, pa kmalo bi bil pozabil — kdaj pa bo zopet telečja glava? — saj veste, da ne živim brez nje; — rad bi zopet jedenkrat svoje prijatelje videl okolu sebe vesele.“

„To pa, kadar izvolite, gospod profesor. Telečje glave sicer nimam, hihiti, pa se bo že dobila; kadar želite, tudi dve, kakor mernik veliki, samo prosim, dan prej povedati, da pripravim.“

„Vi se šalite, šaljivka — to so resne stvari! Torej prihodnji teden, bom že povedal, pravočasno povedal — o, kaj tacega se ne more pozabiti! Ker nas bo več —

pripravite kar dve; dve — torej pri tem ostane. Lahko noč, mamica, lahko noč!“

Gospod profesor je segel krčmarici v roko, jo včipnil v rdeče lice, pokrtil svoje črne, kodraste lase z elegantnim klobukom, naravnal svoj zlati ščipalnik, kateri mu je kaj rad nagajal, ter je odkorakal urnih nog, sam s seboj zadovoljen, proti domu.

Mej potjo je premišljal, kdaj bi se določil zaželjeni večer; koga bi povabil, da bi mu kdo ne zameril, kako se bo zabaval s svojimi prijatelji — kako bodo vsi zadovoljni. Oh, telečja glava, ni je lepše glave na svetu, — obrisal si je brke, kakor da bi se ravno mastil s telečjo glavo, in prišel je do zaključka, da mora biti vse to kmalo, prav kmalo. Ah, v četrtek se bo odpeljala njegova gospa na Dunaj, da poseti svoje sorodnike. Profesor bo ostal sam — sam, o, kako je to prijetno! — Torej ne bo treba v jednomer na uro gledati, — in ravno v četrtek bo telečja glava! Živio, živio!

Govoril je tako glasno, da se je časih zbal, da bi ga kdo ne slišal — a bilo je že pozno, in mestni trg, koder so navadno promenirali zaljubljeni parčki, je bil prazen.

Gospod profesor je bil zelo čistan; imel je mnogo prijateljev; to pa je tudi zaslužil. Vkljub svojemu dostojanstvu je

bil skromen, ponižen, priljuden, z vsakomur je govoril, vedoč, da slehern človek ne more biti profesor, nikdar ni nikogar žalil, vse mu je bilo prav. Vedel je pa tudi izbornu zabavati, veliko pripovedovati iz lastnega življenja; v njegovi družbi je bilo zmerom živahno. Zato so se njegovi prijatelji radi odzvali njegovemu vabilu.

Že drugi dan je gospod profesor obtel hišo za hišo. Vabil je prav toplo, nad vse hvalil telečjo glavo gospe „Sodarice“, ter polagal vsakemu na srce naj nikar doma ne večerja, da bo taista boljše dišala. Njegovi prijatelji so imeli glede telečje glave iste nazore, kakor gospod profesor. Vsi so se razveselili nad vabilom, ker že dolgo ni bilo telečje glave, a drug ni vedel za drugega.

Par gospodov je odpovedalo za dotični dan doma večerjo; nekateri pa, ki so že parkrat naleteli, da so bili pri telečji glavi lačni, so si privoščili malo predvečerjice, vedoč, da bo treba dlje čakati na telečjo glavo; saj se ve, kako je pri krčmah.

Sicer, vsa čast krčmarici, — en pogled v gostilno, v kuhinjo zadostuje, da veš, da vlada tukaj strog red; — pa vendar včasih kaj nagaja, da ne more biti vse, kakor človek želi ...

Zaželjeni večer je bil tu.

Gostilnična soba „pri Sodarju“ je bila že razsvitljena in polagoma so prihajali vabljeni gostje, sami odlični gospodje, sami dobrojedci. Kmalu je bila dolga miza v sobi do zadnjega prostora zasedana.

Bilo jih je nekako petnajst.

Drug je pogledoval drugega. Za tako število bi bilo treba vsaj štirih telečjih glav, — a rekel ni nihče nič, tudi gospod profesor je, kakor navadno, mirno sedel na svojem prostoru ter pušil svojo cigareto z nebrizno elegantnostjo.

„Gospoda moja!“ je dejal. „Vino dela dober tek, čas imamo, le pijmo ga! Na Vaše zdravje!“

Kozarci so zazveneli. Rujno vince je teklo gladko po grlu. Pa dobro je bilo to vince. Gospod profesor ga je prav rad pil.

Krčmarica je sama prav pridno nosila liter za litrom. Imenitna gospoda, imenitna postrežba.

Interesantni pogovori so družbico tako ogreli, da je pozabila na vse, samo na pijačo ne. Ko bi se narava sama ne bila vzbudila, bi bili gospodje pozabili celo na telečjo glavo. Spoznali so kmalu, da ne manjka. — Želodec je godrnjal.

„Kaj pa vendar delajo danes te p...“

voriti, kajti svet bi sicer izvedel grozno resnico, da se vrše še koncem XIX. veka po zaslugah Turčije stvari, ki bi bile na sramoto srednjemu veku! Zato maši Turčija resnici usta, zato protestira, da bi se na konferenci sploh govorilo o Macedoniji in Armeniji. Da, resnica oči kolje!

Francoska ministrska kriza.

Poincaré je prevzel definitivno misijo, da sestavi novo ministristvo. Ker pa je nekaj najodličnejših državnikov izven dežele, se bo sestava kabineta precej zavlekla. Delcasé ostane vsekakor še nadalje zunanji minister. Krantz obdrži vojni portfelj, ako pa ne, ga prevzame Poincaré. Bourgeois se brani vstopiti v novo ministristvo, češ, da je njegova misija na mirovni konferenci v Hagu tako važna, da je ne pusti. Socialisti in socialistični radikali zahtevajo, da bo postopalo bodoče ministristvo v aferi Dreyfus proti vsakomur z najbrezobzirnejšo pravičnostjo. Največ težav dela Poincaréju portfelj notranjih del.

Na Filipinih

se je akcija ameriškega popolnoma ustavila. Veliki nevspehi, katere je dosegel trmoglavni general Otis, so zbudili v vladnih krogih največjo nezadovoljnost. Zato bo Otis odstavljen. Toda namestnika še nimajo. Ker je bil general Lawton sramotno tepen in se je general Miles na Kubi oblatil s sleparjenjem s proviantom, so Američani v veliki stiski, komu naj poverijo najvišje poveljništvo.

Dopisi.

Iz Senožec, 15. junija. Vsled notice v „Slovenskem Narodu“ št. 131 z dne 10. t. m. mojo osebo zadevajoče, prosim sl. uredništvo, opirajo se na § 19. tisk. zakona, da priobčite v „Slovenskem Narodu“ sledeči popravek: Res je, da dolguje Janez P. iz Gabrč meni na štacunskem blagu od leta 1894. pa do konca leta 1897., znesek 39 gl. 58 kr. in iz 1898. leta 10 gl. 30 kr., ni pa res, da sem si zaračunal od teh zneskov 12%, obresti, res pa je, da sem računal obresti od prvega zneska za nekaj let nazaj, kar bi znašalo 6%, še nekaj čez 6 gl., je tedaj res, da so 4 gl. 80 kr. znižane obresti, katere mi zakonito slišijo. Res je, da mi dolguje isti J. P. od 27. marca pa do 26. maja t. l. na štacunskem blagu znesek 12 gl. 83 kr., za koji znesek sem J. P. osebno pojasnil. Res je tudi, da sem dolžnika vsako leto posebe tirjal, ne oziraje se na volitve ali na druge okoliščine. — Iv. Zelen, trgovec. — Odgovoril bo na to bistroumno izgovarjanje častivrednega gospoda Ivana Zelenega naš senožški dopisnik sam.

Z Vranskega, 14. julija. „Domovina“ je prinesla v svoji zadnji številki vest, ki je obudila v savinjski dolini precejšnjo senzacijo: na Vranskem pobirajo se podpisi za „nemškega učitelja“. To podjetje, dasi originalno, je povsem smešno, ker za realizovanje takih idej še vendar na Vranskem niso prava tla. Vendar pa nas v jedni točki zanima. Kakor se namreč sliši, je kolovodja te donquixotorije — župan Vranski, g. Ottenschlager; toraj župan čisto slo-

šmentane kuharice! oglasi se gospod profesor ter nadaljuje proti ravno vstopivši krčmarici: „Danes ste malo počasni, mamica!“

„Kaj ne strežem dosti urno?“ odreže se krčmarica. „Saj gospodom vender nič ne manjka, vsega imate, kar vam le srce poželi.“

„Kaj pa je s telečjo glavo, znabiti še tele okolu skače“, pošali se gospod profesor. „Čas bi pa res že bil, da jo nam privoščite!“

Krčmarica začudeno pogleda, se zasmije ter odvrne: „I, kdaj ste jo pa naročili!“

Gospod profesor osupnjen zarudi, malo premišlja, potem pa se ojači raztegne ustne v prisiljen nasme, vstane ter pravi: „Slavna gospoda, oprostite — pozabil sem!“

Glasi krohot vseh gostov spremlja te besede. — — —

Da so pa gostje pokazali, da pozabljenost gospoda profesorja prijateljevstva ne more razdreti, pili so najboljšo voljo iz „čase opojnosti“ do pozne noči, strahovito vlekli gospoda profesorja zaradi telečje glave; krčmarica pa je tudi storila svoje, da je ugnala lačne želodce.

venskega trga je nositelj in pospešitelj nemškega zatiralnega duha, in čisto slovenska občina izbrala si je nemško mislečega župana! Tužna nam majka! Originalno! Sedaj se vidi, kako opravičena je bila opozicija nekaterih rodoljubov pri zadnjih občinskih volitvah. Zastonj so le ti opozarjali na nedostatke pri sestavljanju novega odbora, zastonj so povdarjali, da nam treba moč v občinski odbor, ki niso samo le Slovenci po rodu, temveč močje, ki vedó vedno slovensko idejo zastopati z vso energijo, to je Slovenci vsled svojega narodnega delovanja. Zastonj bil je njih trud — ostali so v manjšini.

Narodne veselice pa, katere prirejajo naši rodoljubi z velikim trudom in požrtvovalnostjo z namenom, da bi se oživil narodni duh, se ne obiskujejo, ali se celo prirejajo contra-veselice, in tujce, ki so na potu, da bi obiskovali naše veselice — se odvrta z različnimi slepili.

O vsem tem smo dosedaj molčali, nadejajoči se izboljšanja razmer. A kaj smo doživeli? Nemškutarijo, in da nam jo vsiljuje g. župan! Naj se ne izgovarja, da je okolica pričela; g. župan bi moral vsako tako pričetje pobiti takoj v svoji káli, a ne je še pospeševati. Pobirajo se podpisi za nemškega učitelja. In polo podpisujejo ljudje, ki ne premislijo, kaj delajo. Ne pomislijo, da je pouk v ljudski šoli uspešen le tedaj, če je na podlagi materinega jezika, in da poznejša izobrazba stoji že itak preveč na nemškem stališču. Kolikor se pa otroci v šoli morejo naučiti nemškega, se pa itak naučijo. Slab učenec, s katerim pride ta ali oni agitator v dotiko, pa ne more biti merilo za šolske vspehe.

Sicer pa, če se Vi, g. župan opirate na Vaših par podpisov, dobili jih bomo narodnjaki na tisoče contra, in Vaš županski stol se boče zmal, da boste pomnili, kdaj ste nam vsiljevali nemškutarijo. Gospodu šolskemu vodji pa izrekamo popolno zaupanje. —

Iz Ormoža 14. junija. Deželni poslanec dr. Rosina je minolo nedeljo pri Sv. Miklavžu poročal svojim volilcem o delovanju, in nehanju deželnega zbora štajerskega v zadnjem zasedanju. Popisal je, kako nemška večina v deželnem zboru vse stori, da bi slovenske poslance prisilila k izstopu, in da vlada za vse to počenjanje nima besede ter ga molče trpi. Sovražnost nemške večine proti slovenskemu prebivalstvu se je zlasti pokazala pri razpravi o ustanovitvi vinarske šole za ljutomerski okraj. Sploh kažejo vsa znamenja, da bodo Slovenci v kratkem prisiljeni, pokazati za vedno hrbet nemškemu Gradcu. Na to — je rekel govornik — naj bodo štajerski Slovenci pripravljeni, in pripravljeni naj bodo tudi zahtevati z vso odločnostjo administrativno ločitev Spodnjega Štajerja od Gradca. Govornik je pojasnil postopanje nemške deželnozbornske večine pri šolskih in gospodarskih zadevah, zlasti pri predlogu za ustanovitev meščanske šole v St. Juriju ob južni železnici, za ustanovitev viničarske šole v Ljutomeru, pri dovolitvi podpore „Studentenheimu“ v Celju, „Schulvereinu“, „Südmarki“ itd. Vse temu ni treba še obupati. Zbrani volilci so poslancu izrekli zahvalo in zaupanje.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 16. junija.

— **Osebnosti.** Nadravatelj moške kaznilnice v Mariboru g. Anton Markovič je v isti lastnosti premeščen v Gradec, na njegovo mesto pa pride g. Jos. Reisl iz Karthausa. — Okrajni živinozdravnik gosp. Alojzij Pavlin v Ljutomeru je imenovan veterinararnim konceptistom pri dež. vladi v Ljubljani. — Nadučitelj g. Anton Skala izvoljen je bil dne 14. junija zastopnikom učiteljstva v c. kr. okrajni šolski svet postojnski.

— **Promocija.** Danes popoldne je bil v Gradcu promoviran doktorjem prava g. Mirko Grasselli, ces. kr. avskultant v Ljubljani. Čestitamo!

— **Drugod in pri nas.** Poslanec dr. Žaček je priredil v nedeljo shod v Vsetinu, na katerem je govoril o nemškem narodno-političnem programu. Pri tej priliki je povdarjal, da je neobhodno potreben skupen protest vseh čeških državnih in deželnih poslancev proti nemškemu binokstnemu programu, in obljubil, da stori takoj primerne korake v to svrhu. Čehom,

s katerimi nemški program se nekako milostno ravna, naprednim, kulturno in gospodarsko utrjenim in v narodnem osiru osiguranim Čehom se zdi tak skupen protest vseh čeških državnih in deželnih poslancev nujno potreben. Pri nas Slovenci pa, katerim se v nemških postulatih odrekajo najelementarnejše pravice, pri nas, katerim se odrekajo pravica do narodnega življenja in obstanka, pri nas pa se je našla stranka, ki je javno proglasila, da je tak protest nepotreben in da bi bil brez-pomemben. Ta stranka je s tem korakom pokazala, kako malo jej je mari narodno vprašanje, in je izgubila vsako pravico, imenovati se še kdaj katoliško-narodno stranko. Naj se imenuje katoliška ali duhovniška, do naslova „narodna“ (tudi v pogojni obliki, katoliško-narodna) pa nima prav nobene pravice več.

— **Goriška kriza.** „Edinosti“ se poroča iz Gorice: Tukajšnji Italijani stavljajo velike nade v posredovanje deželnega glavarja na Dunaju. Nadejajo se, da se je istemu z znanimi sredstvi posrečilo, uveriti vladne kroge o krivici in pretiranosti slovenskih zahtev. Nadalje računajo, da postanejo mehkeji tudi slovenski poslanci, čim bodo videli, da vlada ne odobruje njih zahtev.

— **Iz Gorice se nam piše:** Dopolnilne občinske volitve se bodo letos vršile dne 24., 27. in 30. t. m. Slovenci se volitev tudi letos ne udeležijo.

— **Občinske volitve v Jarenini na Štajerskem** so se vršile včeraj. Slovenci so zmagali v tretjem in v prvem razredu, v drugem razredu pa so zmagali nasprotniki z enim glasom večine. Jarenina je važna postojanka, in zato je ta veseli izid volilne borbe velicega pomena.

— **Razveljavljene občinske volitve.** Vlada je razveljavila volitev iz I. razreda v istrski občini Višnjani in je odredila, da se mora nova volitev vršiti na podlagi starega imenika volilcev, kateri je popolnoma napačen. V njem so vpisani tuji državljani, dalje taki, ki imajo po davku k večjemu v drugem razredu volilno pravico, taki, ki imajo po davku k večjemu v drugem razredu volilno pravico, taki, ki sploh nimajo volilne pravice, na podlagi te listine morajo zmagati Lahi, dasi v resnici nimajo večine v tem volilnem razredu.

— **Shod slovenskih lesotrzcev,** kateri je bil naznanjen za dan 18. t. m. se bo vršil dne 2. julija in sicer v Ljubljani, ne v Postojini, kakor je bilo prvotno nameravano.

— **Novo politično društvo** se je ustanovilo za okraj Sv. Lenart v Slov. Goricah. Ustanovni shod bo 25. t. m. Novo društvo utegne postati velike važnosti, kajti slovenstvo v tem okraju stoji, žal, na precej slabih nogah.

— **„Umetniško društvo“.** Kakor vsako soboto, imajo jutri člani slovenskega umetniškega društva svoj zabavni večer v gostilni „Pri kapitanu“ v Wolfvih ulicah.

— **Režiser g. R. Inemann** bode goštoval te dni v treh svojih najboljših ulogah na češkem narodnem gledališču. Jedno vlogo bode igral v slovenskem jeziku. O uspehu našega najodličnejšega dramatičnega umetnika bomo govorili po dovršenem gostovanju obširneje.

— **Veselica pevskega društva „Ljubljane“ v Tacnu** prihodnjo nedeljo se bo vršila samo v slučaju ugodnega vremena. Če bi vreme bilo slabo, se preloži na naslednjo nedeljo, dne 25. t. m.

— **Kolesarsko društvo „Ilirija“** napravi, kakor je bilo že naznanjeno, v nedeljo, dne 18. junija t. l., svoj prvi društveni izlet, in sicer v Tacen pod Šmarno goru. Člani društva zbirajo se ob polu 2. uri v društvenem lokal, Sv. Jakoba trg, od koder se odpeljejo točno ob 2. uri. Ob tej priliki razdele se časovne svetinje onim dirkačem, kateri so pri zadnji cestni dirki v maksimalnem času dospeli na cilj. Člani društva prošeni so, da se izleta polnoštevilno udeležijo.

— **Vojaški koncerti.** Pišejo nam: Včeraj popoldne je igrala vojaška godba 27. pešpolka prvokrat v novem, lepem parku pred „Narodnim domom“. Kako primeren je ta kraj za take koncerte, je dokazalo dejstvo, da ni bilo še pri nobenem popoldanskem koncertu toliko občinstva, kakor včeraj. Naj bi torej ostal ta prostor vse poletje do velikih vaj določen za vo-

jaške koncerte! Zeleti pa je, da se postavi v parku še nekaj klopi ali železnih stolov, ki se morejo odnašati. Tudi nekatere poti bi bilo treba nekoliko razširiti, da postane promenada lažja, ter da ne hodijo poslej ljudje več po travi.

— **Zdraviško poslopje na Bledu.** Poroča se nam z Bleda, da so tamkaj dne 11. t. m. poskušali napravo za razsvetljenje z acetilnom in v nedeljo, dne 12. pa se je zdraviško poslopje otvorilo. Razsvetljava velike dvorane, verande in novega vrta je bila upravljanja. Zakupnik zdraviškega poslopja, g. Tirmann, je poskrbel tudi, da se je poslopje razširilo, pri čemer sta ga podpirala g. Emerih Mayer in blejsko zdravstveno društvo, in se je olepšal park. Razsvetljavo z acetiln-plinom je instaliral neka graška tvrdka. Porabili so se najnovjši aparati, ki so popolnoma varni in katere si lahko vsakdo ogleda. Z napravo novih prostorov so se odstranili nedostatki zdraviškega poslopja, in bo odslej zakupnik g. Tirmann zamogel vstrezati vsem zahtevam občinstva. Začeni s 1. julijem bodo vsak dan v parku koncerti zdraviške godbe pod vodstvom g. T. Weisa z Dunaja.

— **Usoda cigana Helda.** Našo zadnjo notico o ciganu Heldu nam je nekoliko popolniti. Nadsodnja v Gradcu je dovolila obnovitev v kazenskega postopanja. S tem je zadeva zopet potisnjena v stadij usodne preiskave. Zgodilo se je to vsled novih okolištin, ki jih je Held navedel takorekoč pred vešali. Na podlagi teh novih dejstev se bo zadeva pred novimi porotniki in pred novim sodnim dvorom razpravljala, in ni izključeno, da bo Held zopet obsojen na smrt.

— **Iz Škocijana pri Turjaku** se nam piše: Letos si je menda postavila nesreča svoj sedež v naši župniji, kajti toliko nenadnih smrti v tako kratkem času ne pomnijo ljudje. — Binkoštni torek peljal je 23letni Jakob Kraševac iz Starega Apna iz gozda drva, a dosepeši z vozom ravno do župnišča v Škocijanu, je padel naenkrat vznemirjen v malo minutah mrtev. Zadel ga je kap na srce, a g. župniku se je posrečilo, mu podeliti še poslednje sv. olje. — V soboto, dne 3. t. m., pa so sekali v gozdu pri vasi Praznik močje in fantje smreke, od kojih je jedna padla na neko mlado smreko ter jo upognila. Ko so posekali smreko odvalili, se je mlada, še rastoča smreka v loku vzravala in v tem nad njo stoječega 20letnega Janeza Petriča iz Praznika zadela ob glavo s tako silo, da je na mestu izdihnil. — A še ne dovolj! — Ravno osmi dan po tej nesreči, dne 10. t. m., šel je 23letni posestnikov sin Janez Podlogar iz Podloga v gozd, tudi po drva. Težko obložen voz zapeljal je na neke korenine, da so kolesa izpodrsnila ter je voz fanta pritisnil ob neko drevo s tako silo, da je nesrečnež stoeč ob drevesu umrl, in tako so ga dobili domači. Vsi trije mladeniči so bili mirnega značaja in sosebno zadnji je svojemu prežalostnemu očetu nenadomestljiv.

— **Učiteljske premembe na Štajerskem.** Gospa Marija Pirč je postala stalna učiteljica v Dobovi pri Brežicah. Za nadučitelja v Vidmu je imenovan gosp. Ivan Knapič v Sv. Antona v Leskovcu.

— **Godbeni klub „Narodne čitalnice“** v Celji priredi v nedeljo, dne 18. t. m., ob polu 5. popoldne koncert na Groblji na vrtu gostilne gospoda Sadnika s sledečim vzporedom: 1.) R. Wagner: „Tannhäuser“, zbor in koračnica. 2.) Bellini: „Norma“, potpuri. 3.) L. Kleister: „Gold-else“, mazurka. 4.) Rossini: Cavatina iz opere „Barbir iz Sevilje“. 5.) Parma: „Slovenske cvetke“, potpuri. 6.) Kučera: „Veš li mamica“, solo na rog z orkestrom. 7.) André: „V maju“, valček. 8.) Mayerbeer: Potpuri iz opere „Robert vrag“. 9.) Vorser: „Na saneh“, galop. — Vstopnina za osebo 40 kr., za kmete 20 kr. Čisti dohodek je namenjen celjski narodni godbi. Ob neugodnem vremenu se preloži koncert na nedeljo dne 25. t. m.

— **Tamburaški klub „Ilirska vila“** v Ilirski Bistrici priredi v nedeljo ob ugodnem vremenu izlet v Divačo, kjer priredi popoldan na vrtu gosp. Obersnela koncert. Vstopnina bode prosta. Eventualni pri-spevki se bodo darovali za Preširnov spominek.

— **Nepošten sodni sluga.** Pri okrajnem sodišču v Voloski služboval je do lanskega leta neki Schleiner kot sodni sluga.

Lani je bil radi nemarnega službovanja premeščen v Krk, od koder se je vrnil letos v spremstvu dveh orožnikov. Izkazalo se je bilo namreč pri reviziji finančnih organov, da je s sodnih aktov izginilo mnogo kolekov. Preiskava je pokazala, da manjkajo koleki že iz leta 1888. s aktov, in da znaša vrednost teh kolekov kakih 4000 gl., in je nadalje dokazala, da jih je snemal rečeni Schleiner ter jih prodajal nekemu trafikantu Spendarju, katerega so te dni aretovali. Čudno je, da je mogel Schleiner, ki je znan kot agitator laške stranke, celih 11 let koleke krasti.

— **Požar.** V Hrušici v radovljiškem okraju je dne 12. t. m. pogorela hiša posestnika Frana Lakote. Škoda znaša 900 goldinarjev.

— **Samomor.** Jurij Meterc iz Zgoš v radovljiškem okraju se je te dni, ko je bil sam doma, obesil. Možu se je že dlje časa mešalo.

— **Razpisane službe.** Mesto kancelijskega asistenta pri deželni sodišči v Ljubljani. Prošnje do 27. junija pri predsedstvu deželnega sodišča v Ljubljani. — Mesto kancelista XI. čin. razreda pri okr. sodišču v Radovljici. Prošnje do 3. julija pri deželno sodnem predsedstvu v Ljubljani.

* **Dreyfus v Gružu.** Mej rodbino Dreyfusa in mej kapitanom Tomasovičem se vrše pogajanja radi nakupa vile v Gružu v Dalmaciji. Dreyfus se hoče baje po svoji osvoboditvi nastaniti namreč v Gružu, kajti v Franciji bi njegovo življenje ne bilo varno.

* **800 Armencev pobitih?** Iz Carigrada poročajo armenski viri, da so pobili Turki v vilajetu Bitlis okoli 800 Armencev. Potrjena ta vest še ni.

* **Grob Leonide.** Kakor poročajo atenski listi, se je posrečilo najti grob kralja Leonide, ki se je bojeval s svojimi 300 Špartanci proti perzijski sili. Že mej grško-turško vojno so izkopali grški vojak grob v Termopilah, v katerem so našli vsakovrstna starodavna orožja, a tudi človeške kosti, za kar pa se ni nihče dalje zmenil. Šele sedaj je ravnatelj muzeja v Lamiji preiskal grob in meni, da je našel grob Leonide.

* **Pijan strojevodja.** Železniški potniki na brzovlaku med Bolcanom in Berlinom so bili v nedeljo v grozni nevarnosti. Strojvodja in kurjač sta bila namreč popolnoma pijana ter se nista pustila od strani niti s silo. Kurjač bi bil skoraj padel s stroja, a so ga ujeli. Ko se je strojevodja nekoliko streznil, je prepustil sam vodstvo vlaka svojemu nadomestniku, ki je stal ves čas za njim.

* **Jednake pravice za vse.** Nedavno je vstopila v Louvainu v Belgiji neka mlada dama v kupé za dame ter kmalu po svojem vstopu začela pušiti cigareto. Nje sopotnice je to zelo ujezilo, češ, da v kupeju za dame ni dovoljeno pušiti. Tako je nastalo splošno razburjenje, toda kadilka se ni brigala za to, marveč si je vkljub vsem pritožbam zažgala še drugo in tretjo cigareto. Ko je vlak dospel v Bruselj, šle so se dame pritožiti k načelniku, kateri je bil v največji zadregi, kajti nikjer ni zapovedano, da dame v damskih kupejih ne smejo pušiti. Vendar se baje bavi belgijsko železniško oskrbništvu z mislijo, da bo treba v bodoče nabiti na kupeje ploščice z napisom: „Za kadilke“, „Za nekadilke“, „Za moške“.

* **Drama v Neapolju.** Pred kratkim je umoril v Neapolju v nekem hotelu mlad mož ž njim potujočo damo ter potem ustrelil še samega sebe. Po sobi je bilo vse v neredu, stoli so ležali po tleh, tudi druga oprava je bila razmaknjena ali previnena. Po tleh so ležali tudi celi šopi ženskih las, kar priča, da se je jedva dvajset let stara dama z vso silo branila umreti. Dama so našli v spalni obleki mrtvo na postelji, morilca pa s prestreljeno glavo pod posteljo. Sedaj se je dognalo, da je morilec neki huzarski enoletnik Oton Kiselowski, kateri je bil v zadnjem času v Sobotišču. Pri njem so našli vojaški list nekega dunajskega plemenitaša sličenega imena; prisvojil si ga je v vojaškem uradu samo zato, da je prišel lahko preko meje. Mlada dama je pa žena nekega polirja iz Budimpešte, katera je zapustila otroke in moža ter pobegnila s Kiselowskim. Svojim starišem je pisala pismo, v katerem pravi, da rada umrje; menda se

je torej le v zadnjem trenutku ustrašila smrti.

* **Iz ljubezni morilec.** Martin Ambrosy, četovodja 29. pešpolka v Brodu na Savi, je bil zaljubljen v lepo šiviljo Marijo Kolakovič. Vedno je bil pri nji ter je radi tega večkrat zamudil uro, ko bi moral biti že v vojašnici. Bil je zategadelj večkrat kaznovan, končno celo degradiran. Vzeli so mu vseh šest zvezd in revež je postal zopet navaden prostak. Ti stega dne, ko je izgubil svoje četovodsko dostojanstvo, se je šetal pozno v noč s svojo ljubico. Ponoči ob 2. uri pa je narkrat vstal, vzjel svojo puško ter se ukradel iz vojašnice. Prišel je k ljubici ter jo prosil, naj pride vun, ker ji mora povedati nekaj sila nujnega. Mati Marije je hčer svarila, naj mu ne odpre, a zaljubljenka je odprla malo vrata, v tem trenutku je počila puška, krogla je predrila Marijo in se zarila v steno. Vojak je izginil.

* **Sneg v juniju.** V Galiciji in na Ogrskem je zadnje dni snežilo, ter je napravil sneg na polju mnogo škode. Po goratih krajih je mraz kakor v zgodnji pomladi. No, tudi pri nas so večeri prav hladni, in povrhu suknje so še vedno neizogibno potrebne.

* **Podjetnost Angležinj.** Pred petimi ali šestimi leti je sklenilo nekaj odličnih Angležinj, da otvori pod izmišljenim imenom razne prodajalnice, največkrat za modne ali papirnatne izdelke. Vzrok tej ideji je bil navadno — dolčas. Vsaka dama si je izbrala tako opravilo, do katerega je imela največ veselja. Spočetka so smatrali ljudje vse le za navadno kaprico, danes pa se ponajboj podjetnice z lepimi uspehi. Najodličnejši dami med temi prodajalkami iz dolgega časa sta bili kontesa of Warwick in lady Granville Gordon. Grofica Warwick je prodajala fino žensko perilo. Mrs Wallis je modistinja, ker ima imeniten okus. Pri njej si naročajo svoje toalete vojvodinje in markizinke. Nekatere imajo slaščičarne ali lope za čaj in kavo. Seveda niso imele vse uspeha, nego jih je nekaj tudi bankrotiralo.

* **Cyklon v Severni Ameriki.** Grozna katastrofa je zadela minoli ponedeljek državo Wisconsin. V par minutah je bilo mesto New-Richmond skoraj popolnoma razdejano; mesta Hudson, Violas, Sparta in Lacrosse so jako poškodovana. V New-Richmondju je bilo 200 ljudi ubitih, 1000 pa ranjenih. V bolnicah so bili skoraj vsi bolniki ubiti ali pa ranjeni. V neki pivarni so našli 30 mrtvecev, v drugi pa nad 70. Vse zveze so pretrgane, železniški tiri in mostovi odnešeni in polja razdejana. Beda je grozna.

* **Najnovejša gledališka reklama.** V Londonu se je igralo v nekem gledališču neštevilnokrat „The Mystery of a Hansom Cab“ (Skrivnost neke kočije). Nekega dne, ko so hoteli zopet igrati isto igro, ponujala se je pasantom živahnejših ulic čudna prikazen. V najpočasnejšem tempu se je vozila po ulicah elegantna kočija, na koje blazinah je počival lep mladenič s smrtnobledim obličjem in zaprtimi očmi. Na njegovi beli srajci je videlo občinstvo krvav madež, črten znak, da se je zgodil zločin ali kak samomor. Povsod so se ljudje ustavljali in gledali čudni prizor. A v tem trenutku, ko se je približal kočiji stražnik, da bi izvedel, kaj se je dogodilo, vstal je navidezni mrtvec ter smeje se obrnil proti radovedni množici, pozdravljaj jo na obe strani in razdeljeval z obema rokama listke na katerih se je naznanjala predstava igre „Skrivnost neke kočije“. To je uprizoril gl. umec vsakokrat, kadar se je igrala omenjena igra, kajti bil je glavni igralec v tej igri. Njegov prizor v kočiji po londonskih ulicah je privabil v gledališče toliko radovednega občinstva, da se je kar suvalo in trgalo za listke. Še senzacionalnejše je delala reklamo neka igralka v Brooklynu. Ko se je ravnatelj nekega gledališča uvidel, da s predstavo neke igre ne zasluži skoraj ničesar, pregovoril je glavno igralko, katera se v igri vrže v vodo in utoni, da poskusi pospešiti z reklamo njegovo srečo. Dama je bila pravizborna plavarica; vrgla se je nekega dne v lahki promenadni toaleti z vi sokega mostu v vodo, na kar so ljudje mislili, da se hoče utopiti. Dokler se ni nabralo mnogo ljudstva iz vseh krajev in kotov, je plavala pod vodo. Mnogo gospodov se je trudilo, da rešijo samomorilko. Ko so jo potegnili iz vode, je padla navidezno v omotico, in ko se je končno zopet zavedla, je povedala radovednežem, da bode skočila

zopet v vodo, ker ne more prenašati, da bi igrala vsak večer pred praznimi sedeži. Ta dogodek se je objavljal v vseh listih obširno, in posledica temu je bila, da se je vsak večer napolnilo gledališče do zadnjega kotička, kadar se je predstavljala dotična igra.

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj 16. junija. Nekateri jutranji listi so priobčili vest, da se cesar Franc Jožef dne 20. t. m. v Reichenhallu na Bavarskem sestane z nemškim cesarjem Viljemom. Ta vest se je opoldne oficijozno proglasila za neutemeljeno.

Dunaj 16. junija. Nemški nacionalci so priredili včeraj zvečer shod, ki naj bi bil protestoval proti volilni reformi za dunajsko občino. Govoril je Wolf. Na shodu je prišlo do ljutega pretepa. Krščanski socialisti so začeli vpiti „Hoch“, ko je Wolf imenoval Pattajevo ime. To je bilo znamenje, da se je začel pretep. Nacionalci in krščanski socialisti so se podajali s palicami, s čašami in s stoli, pa tudi nože je bilo videti v nekaterih rokah. Krščanski socialisti, mej katerimi je več ranjenih, so bili iz dvorane pregnani.

Dunaj 16. junija. Iz Belegagrada je došla sinoči vest, da so Albanci, katerim se je pridružilo 200 regularne turške vojske, prekorčili srbsko mejo pri Jablonici in napadli kmete. Unel se je boj, ki je trajal ves dan. Napadalci so vjeli tri oddelke srbske mejne straže. Vojaška oblastva so poslala na lice mesta oboroženo moč, ki naj prežene napad. — Ministrstvo zunanjih del razglša danes pojasnilo, v katerem se potrjuje gorenja vest in se naznanja, da ta dogodka ne bo imela političnih posledic, kar bi se utegnilo sklepati iz zbiranja srbskih vojaških čet na turški meji.

Lvov 16. junija. Namestnik grof Pininski je sklical vse konceptne uradnike pri politični upravi, da se dogovore glede skupnega postopanja proti hazardiranju in igranju na borzi od strani političnih uradnikov.

Budimpešta 16. junija. Takoimenovani dunajski kompromis glede nagodbe obsega najmanj šest točk, ki se nanašajo na mlinski promet, na konsularstvo, na strokovne referente pri zastopstvih v inozemstvu, na statistiko blaga, na odpravo tirolskih carin na žito, na postopanje proti ponarejanju vina in živil in na postopanje glede trgovinskih pogodb z inozemstvom. Kriza, katera je nastala v soboto, in katero je cesar poravnal v ponedeljek, je nastala radi zadnjih dveh točk.

Sofija 16. junija. Opozicionalni poslanci so plakativno oklic, s katerim pozivljejo prebivalstvo, naj protestuje proti vladni politiki.

Petrograd 16. junija. Pri nekem požaru v Rybinsku je v goreči hiši bilo 11 delavcev, kateri se niso mogli rešiti in so vsi zgoreli.

Pariz 16. junija. Poincaré se ima pri svojih poskusih, sestaviti koncentracijsko ministrstvo, boriti z velikimi težavami. Socialisti in radikali so proti temu, da bi vstopili v ministrstvo Ribot, Barthón in Krantz.

Draždane 16. junija. Ministrstvo je odredilo poizvedovanje, kako utesniti naseljevanje čeških delavcev na Saksonskem; vsled katerega je nemški značaj dežele in zlasti obmejnih krajev v nevarnosti.

Berolin 16. junija. Listi poročajo, da je minister Miquel obljubil agrarcem zvišanje carin na poljske pridelke za 5 do 6 mark in to o priliki obnove trgovalskih pogodb z inozemstvom, ako v nekaterih aktualnih zadevah glasujejo z vlado.

Fatalist.

(Ruski spisal Ivan Turgenev.)

(Dalje.)

IV.

Umevno je, da se je Teglev prijel tako mnenja. Dal mu je neki poseben pomen, poseben kolorit... „cela le possait“, kakor pravi Francos; in dobro mu je prišel tak glas pri njegovem kratkem razumu, plitvem znanju in neizmerni samoljubnosti.

Slavo pridobiti si bi bilo težko, ohraniti si jo — nič lažje, kot to; treba je samo molčati in ločiti se mu od svojih tovarišev.

A ta glas mi ni bil povod, da se mi je Teglev zdel simpatičen — pač smem tako reči — mil in drag. Imel sem ga menda rad, ker sem bil tudi sam še precej divji dečko in sem njega imel, kakor za tovariša; pa tudi zato, ker ni bil hudoben človek in konečno dobrega in nepokvarjenega srca. Imel sem sočutje do njega; ne glede na to, da so ga imeli za fatalista, kar si je le slučajno pridobil, visela je nad njim zares tragična osoda, o kateri se pa njemu niti sanjalo ni. Razumeva se, da ž njim nisem nikdar govoril o tem čutilu: imeti sočutje — je-li za fatalista mogoče mi sliti večje razžaljenje?

Tudi Teglev je mene imel nekako rad. V moji bližini mu je bilo boljše pri srcu, z menoj je lahko odkritosrčno kramljal; v moji prisotnosti se ni kar nič pomišljal stopiti s stališča, kamor se ni sam povzpел, ampak so ga drugi postavili.

Mučila ga je bolehaljoča samoljubnost in bržkone je v globini svoje duše sam priznal, da ne more z ničemer opravičiti te samoljubnosti in da ga drugi gledajo morda od strani, mej tem ko se mene devetnajstletnega dečka ni sramovalo; strah, da bi ne rekel kaj bedastega, neumestnega mu v moji prisotnosti ni težil srca in zato mu ni bilo treba, vedno paziti na se. Včasih je postal celo gostobeseden in tedaj mu je tako dobro delo, da ga ne sliši drug kot jaz, ker potem bi bilo kmalu pri kraji z njegovim fatalizmom. Ne samo, da ni vedel mnogo, tudi čital je malo in se zadovoljil z anekdotami in kar je pobral od družih.

Veroval je na predčutla, prerokovanja, slutnje, dogodke, na srečne in nesrečne dneve, na preganjanje ali varstvo osode, kratko na pomen življenja. Da, veroval je celo na gotova „klimatična“ leta, o katerih je nekaj slišal, a pomen besede mu je ostal nejasen. Fatalist prave korenine ne sme pokazati, da kaj tacega veruje, nasprotno mora celo drugim usiljevati tako vero... Ali od te strani sem poznal Tegleva samo jaz.

V.

Nekega dne — kakor se spominjam, bilo je 20. julija, sv. Elije dan — šel sem zopet k svojemu bratu. Nisem ga našel doma. Odposlan je bil v neki službeni zadevi za celih osem dni. Ker me ni mikalo vrniti se v Petrograd, pohajal sem s puško po močvirnatih okolici in zvečer sedel v Teglovi družbi pred nekim podom, kjer je imel, kakor se je izražal, Teglev svojo poletno stolicu.

Kramljala sva o vseh mogočih stvarih, pila mnogo čaja, pušila iz pip ter se pri tem zabavala zdaj z najinim gostilničarjem, zdaj z marketenderjem, ki je hodil okrog baterije ter tržil z vsakovrstnimi rečmi, — s prijetnim ino zgovornim možem, ki je znal poleg družih naderjanosti tudi brenkati na kitaro; pripovedoval je nama o svoji nesrečni ljubezni v mladih letih, katero je gojil do hčere nekega sodnega sluga. V poznejših letih pa ta Don Juan v rudeči srajci ni poznal nobene nesrečne strasti.

Pred vratmi se je razprostirala velika ravnina, katera se je počasi nagibala. Tu in tam je v kaki usedi lesketala mala rečica, v daljavi so ob robu dvigali se ozki gozdiči.

Mračilo se je polagoma. Bila sva sama. Ob jednom z nočjo je legel na zemljo mokroten vzduh, ki se je vedno bolj in bolj razprostrl in naposled se spreminil v gosto meglo.

Na nebu je vzhajala luna: njeni žarki so prodirali meglo ter jo pobarvali s srebrnim sijajem. Vse je na čudovit način izginilo in menjalo svoj prostor; kar je daleč, se je videlo blizu, kar je blizu, daleč, kar je veliko, se je zdelo majhno in majhno veliko... in pri tem so se vsi predmeti videli jednako razsvitljeni in nedoločno.

Zdelo se je nama, da sva na svetu pravljici, v kraljestvu belkaste, zlatoblesteče megle, največjega molka in lahkega, sanjavega spanja... in kako skrivnostno, kakor srebrne iskre so migljale zvezde skozi to gosto, belo meglo. Molčala sva. Fantastična noč je močno uplivala na naju; tudi nama so se vzbudile fantastične misli.

(Dalje prib.)

Tinktura zoper kurja očesa

— gotovo najboljšo sredstvo —
za hitro odpravo kurjih oces, trde kože itd.

Stekleničica z rabinim navodom 25 kr.
Dobiva se v (20—24)

deželni lekarni „pri Mariji Pomagaj“
M. Leustek-a v Ljubljani.

Meteorologično poročilo.

Vitina nad morjem 306-3 m. Srednji srednji tlak 736-0 mm.

Junij	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempe- ratura v °C	Vetrovi	Nebo	Padečina v 24 ur
15.	9. zvečer	731-6	14.5	sr. vzhod	oblačno	0.0 mm
16.	7. zjutraj	733-3	11-6	sl. jug	jasno	0.0 mm
	2. popol.	732-4	20-9	p.m. vzhod	oblačno	0.0 mm

Srednja večerajšnja temperatura 14.8°, nor-
male: 17.8°.

Dunajska borza

dné 16. junija 1899.

Skupni državni dolg v notah.	100	gld.	45	kr.
Skupni državni dolg v srebru.	100		20	
Avstrijska zlatna renta	119		50	
Avstrijska krona renta 4 1/2%	100		35	
Ogerska zlatna renta 4 1/2%	119		35	
Ogerska krona renta 4 1/2%	96		80	
Avstro-ogerske bančne delnice	922		—	
Kreditne delnice	357		50	
London vista	120		47 1/2	
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58		92 1/2	
20 mark	11		78	
20 frankov	9		55	
Italijanski bankovci	44		57 1/2	
C. kr. cekini	5		67	

Vse vrednostne papirje preskrbuje BANKA
MAKS VERŠEC, Ljubljana, Selenburgove ulice 3.
Srečke na mesečne obroke po 2, 3, 5—10 gld.

NEW-YORK

družba za zavarovanje življenja.

Najstarejša mejnarodna življensko-
zavarovalna družba svetá.

Ustanovljena l. 1845. V Avstriji od l. 1876.

V letu 1898 je družba svojim
zavarovancem za dobitke (dividende)
izplačala svoto nad

13 milijonov kron

in od početka (1845) nad

269 milijonov kron.

Na avstrijsko podjetje viso-
kemu c. kr. ministerstvu za notra-
nje stvari v pupilaričnih vrednostih
dosedaj vplačana jamščina znaša
nad

12 milijonov kron.

Glavno ravnateljstvo za Avstrijo:

(glavni zastop) (995—8)

DUNAJ

I., Graben 8 (v družbeni palači).

Zahvala.

Povodom smrti našega nepozabnega,
iskrenoljubljenega soproga, oziroma brata,
strica in svaka, gospoda

Franca Skubica

okrož. zdravnika, načelnika okrajnega
odбора, posestnika itd.

nam je došlo toliko dokazov iskrenega
sočutja, ljubezni in čisljanja do pokojnega
rajnika, da se ginjenim srcem najiskre-
nejše zahvaljujemo vsem, ki so nam la-
žali neizmerno žalost. Zlasti se zahva-
ljujemo vsem prijateljem in znancem, ki
so se tako častno in številno vdeležili
pogreba, kakor vsem mnogobrojnim da-
rovalcem krasnih vencev, slavnim pev-
cem za ganljivo petje, in vsem drugim,
ki so na kateri koli način še izkazali
nam svoje sočutje.

Velenje, dne 14. junija 1899.

(1126) Žalujoči ostali.

Zahvala.

Dragim prijateljem in znancem svo-
jim, ki so mi povodom smrti mojega
nepozabnega sinčka

Karlička

izrekli svoje sočutje, ki so darovali pre-
krasne vence in kitice, ali se udeležili
pogreba, izrekam v svojem in v imenu
svoje soproge svojo preserčno zahvalo.

(1115) Celestin Mis
c. kr. učitelj strokovne šole.

Pouk v angleščini

bi prevzeli dve Angležkinji, (priporočeni po angle-
škem konzulu v Trstu) in bi bili pripravljeni tudi za

konverzacijo

pri sprehajanju. — Prijazne ponudbe se prosijo
pod „Lesson C. V. 2528“ Haassenstein & Vogler,
Dunaj, I. (1116—1)

VABILO

izvanrednemu občnemu zboru

„Posojilnice v Zagorji
ob Savi

registrirane zadruga z neomejeno zavezo“

v nedeljo, dné 25. junija t. l.

ob 4. uri popoldne

v posojilnični pisarni.

Dnevni red:

- 1.) Razgovor in pojasnilo o neopravičenih
napadih v „Poslanih“ g. Frana Steleta
v „Slov. Narodu“.
- 2.) Volitev dveh namestnikov vsled pre-
membe §. 18. zadrugišnih pravil.

Zagorje ob Savi, dné 15. junija 1899.

(1117)

Načelstvo.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. junija 1899. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez
Trbiž. Ob 12. uri 5 m. po noči obojni vlak v Trbiž,
Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v
Aussa, Isl, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc,
na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj
osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Fran-
zensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd, čez
Klein-Reifling v Linc, Budejevice, Plzen, Marijine vare,
Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko;
čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne
osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno,
Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne obojni
vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal
v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inmost,
Bregenc, Curih, Genevo, Pariz, čez Klein-Reifling v
Steyr, Linc, Budejevice, Plzen, Marijine vare, Heb,
Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, Dunaj
via Amstetten. Ob 7. uri 15 min. zvečer obojni vlak v
Lesce-Bled. Poleg tega vsako nedeljo in praznik
ob 5 uri 41 minut popoldne v Podnart-Kropo.
— Proga v Novo mesto in v Kočevje.
Osobni vlaki: Ob 6. uri 54 m. zjutraj, ob 1 uri 5 m.
popoldne, ob 6. uri 55 m. zvečer. — Prihod
v Ljubljano j. k. Proga iz Trbiža. Ob
5. uri 46 m. zjutraj obojni vlak z Dunaja via Am-
stetten, Solnograda, Linca, Steyra, Issa, Aussees,
Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. Ob 7. uri
55 min. zjutraj obojni vlak iz Lesce-Bleda. — Ob
11. uri 17 min. dopoldne obojni vlak z Dunaja
via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih
varov, Plzinja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra,
Pariza, Geneve, Curiha, Bregence, Inmosta, Zella
ob jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovca, Linca,
Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne obojni
vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthal, Beljaka, Celovca,
Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer
osobni vlak z Dunaja, Lipskega, Prage, Francovih
varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plzinja,
Budejevic, Linca, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pon-
tabla. Poleg tega ob 8. uri 42 min. zvečer iz Podnart-
Krope. — Proga iz Novega mesta in Ko-
čevja. Osobni vlaki: Ob 8. uri 41 m. zjutraj, ob 2.
uri 32 m. popoldne in ob 8. uri 48 m. zvečer. —
Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik. Ob 7. uri
28 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri
50 m. in ob 10 uri 25 m. zvečer, poslednji vlak le
ob nedeljah in praznikih. — Prihod v Ljubljano
d. k. iz Kamnika. Ob 6. uri 55 m. zjutraj, ob
11. uri 8 m. dopoldne, ob 6. uri 10 m. in ob 9
uri 55 m. zvečer, poslednji vlak le ob nedeljah in
praznikih. (1)

Sobo

separirano, nemeblvano (eventualno s ka-
binetom ali pa s kuhinjo vred), išče samski
gospod.

Ponudbe pod šifro: „Kje?“ poste re-
stante Ljubljana. (1109—2)

Firm. 132.

Eins. I.—137/1.

Firmaeintragung.

In das hiesige Handelsregister für Einzel-
Firmen wurde eingetragen die Firma:

„St. Vincentius Kohlenbergbau zu
Gottschee“.

Für obige Firma wird die Oberin Schwester
Leopoldine Hoppe nachstehend zeichnen:
„Schwester Leopoldine Hoppe“.

K. k. Kreisgericht Rudolfswert

Abth. III., am 30. Mai 1899.

(Vpis firme. V tuzodni trgovinski register
za posamezne firme se je vpisala firma: „St. Vin-
centius Kohlenbergbau zu Gottschee“. Za gorenjo
firmo bode prednica, sestra Leopoldina Hoppe pod-
pisovala nastopno: „Sestra Leopoldina Hoppe“.
— C. kr. okrožno sodišče Novomesto, odd. III.,
dné 30. maja 1899.) (1103)

Prodaja ledenice.

Naznanja se s tem, da se bode

dné 22. junija 1899

ob 11. uri dopoldne pri c. kr. okrajnem
sodišču v Ilirski Bistrici prišilino pre-
dala tik kolodvora postaje Trnovo-Bistrica
ležeča, v dobrem stavbinskem stanu se na-
hajajoča ledenica v cenilni vrednosti
2000 gld. Ta ledenica, katere nabavna
cena znaša mnogo nad 10.000 gld., bi
bila posebno za pivovarne ali za večje ho-
tele dragocena pridobitev.

Natančneja razjasnila daje g. Frano
Bulz na Reki ali g. dr. A. Znidarič (Zni-
dario), c. kr. notar v Ilirski Bistrici.

(1092—5)

Franco Bulz.

Za poletje

priporočá

AVG. AGNOLA

Ljubljana, Dunajska cesta 9

poleg „Figovca“

svojo bogato zalogo

steklenine, porcelana,
zrcal, šip itd.

posebno pa (808—34)

oprav za gostilne

v mestu in na deželi.

Vrčki, kozarci in steklenice
po zelo nizkih cenah.

C. Karinger v Ljubljani

ima na prodaj

krogle za kegljanje

iz brezhibnega Lignum-sanctum lesa v vseh
velikostih, kakor tudi

kroglice za balincanje in keglje

iz bukovega lesa (1106—1)

za navadne in za ruske igralne partije,
vse po najnižjih cenah.

Modro galico

(bakreni vitrijol) (21—136)

za škropljenje trt

oddajata še izpod dnevne cene

Kavčič & Lillog

v Ljubljani, v Prešernovih ulicah.

Razglasilo.

Vsled privolitve konkurznega komi-
sarja, g. Alojzija Jenciča, deželnosodnega
svetnika v Zatičini, razprodalo se bo popol-
noma prostovoljno vse v konkurzno sku-
pino Antona Kunsteka v Št. Vidu pri Za-
tičini spadajoče

štacunsko blago: kakor ma-
nufakturno, tako špecerijsko
in železnina

slehrne vrste po jako ugodnih cenah, po-
čeni od 15. t. m. naprej v štacunskih pro-
storih v Št. Vidu. (1106—2)

Dr. Rupert Bežek sv. r.

c. kr. notar kot konkurzni upravitelj.

Baron Dumreicherjeva

špiritna drožna tovarna in rafinerija
v Savskem Marofu na Hrvatskem

priporočá svoje

obče znane, najboljše in mnogokrat odlikovane

droži

(Bäckerhefe).

Glavno zalogo za Ljubljano in deželo imata

Peter Strel, vinski trgovec

Ljubljana, na Mestnem trgu št. 3, in

Karol Laiblin 1731-32)

v Vegevih ulicah št. 8.

Vabilo

VESELICI

s šaljivo loterijo

katere bode

v nedeljo, dné 18. junija 1899

v gostilni H. Jerman

poleg kolodvora v Domžalah.

Začetek ob 4. uri popoldne.

Vstopnina 10 kr. za osebo.

Preplačila se hvaležno vsprejmó.

Čisti dohodek je namenjen družbi

sv. Cirila in Metoda.

K obilni udeležbi uljudno vabi

(1114) H. Jerman.

Veselica se vrši pri vsakem vremenu.

Razglas.

Vsled sklepa c. kr. deželne sodnije v Ljubljani z dné 19. maja
1899, opr. št. Ne. III. 348/99/4, se bode

„zavodu meščanske vojašnice v Ljubljani“

lastno zemljišče vlož. št. 17 kat. obč. Trnovo pri prostovoljni in

na dan 17. junija 1899

od 11. do 12. ure dopoldne v pisarni podpisanega
sodnega komisarja določeni zadnji javni dražbi za ceno
20.500 gld. izklicalo in onemu, ki bode največ ponudil, v last
oddalo.

Dražbeni pogoji izloženi so v pisarni podpisanega sodnega komi-
sarja v občni pregled.

Dr. Fran Vok

c. kr. notar kot sodni komisar.

(1112—2)

Vsa kolesarska popravila

izvršujejo se najceneje, najsolidneje in najtočneje

v novourejeni mehaniški delavnici

podpisane tvrdke (948—5)

na Rimski cesti št. 9.

Istotam vežbališče in dobro urejena izposojevalnica koles.

Kavčič & Gorjanc

zaloga koles in prodaja potrebščin: Gradišče št. 2.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.